

Sygn. akt II K 695/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Brzegu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Kacan – Skrzyńska

Protokolant: st. sek. sąd. Lilianna Kupis

W obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzegu – Dariusza Rybickiego

Po rozpoznaniu w dniu 11.02.2015r., 28.04.2015r. w Brzegu

Sprawy **W. K. (1)**

s. S. i A. z domu G.

ur. (...) W.

Oskarżonego o to, że:

w dniu 18 lipca 2014r. w miejscowości S. O. , woj. (...) , przy ul. (...) na terenie firmy (...) dystrybucji S. umyślnie dokonał uszkodzenia ciała K. S. , w ten sposób, że łokciem uderzył w szyję na wysokości krtani, po czym pokrzywdzony głową uderzył w ścianę toalety, czym spowodował obrażenia ciała w postaci stłuczenia szyi ze stłuczeniem krtani oraz stłuczenia okolicy potylicznej , które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała powyżej dni siedmiu

tj. o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **W. K. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 157 § 1 kk i za to na podstawie art. 157 § 1 kk przy zast. 58 § 3 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych,

II. na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 490 (czterysta dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu , w tym opłatę w wysokości 300 (trzysta) złotych.

Sygn. akt II K 695/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lipca 2015 roku pokrzywdzony K. S. podjechał samochodem ciężarowym do Centrum dystrybucyjnego (...) w S. , gdzie był zatrudniony . Około godziny 10.10- 10-15 podjechał pod magazyn zwrotów chcąc zdać materiały zwrotne , zajął kolejkę i postanowił zatankować samochód . W tym czasie pod magazyn samochodem ciężarowym podjechał oskarżony W. K. (1) . Gdy pokrzywdzony chciał zająć swoje miejsce w kolejce samochodów , dał o tym znać oskarżonemu , lecz ze strony W. K. (1) nie było reakcji . Wywiązała się na tym tle ostra wymiana zdań , pokrzywdzony skierował do oskarżonego słowa o braku kultury , że tak nie zachowują się ludzie dorośli . W odpowiedzi na to oskarżony, powiedział żeby się zamknął , wypierdalał , bo zaraz wyjdzie i przypierdoli mu, nazwał go również chujem . Pokrzywdzony zajął inne miejsce , zaś oskarżony wysiadł i poszedł do toalety , która poza pomieszczeniem z ubikacją

składa się jeszcze z pomieszczenia przechodniego , w którym znajduje się umywalka . Po chwili do tej samej toalety wszedł pokrzywdzony . Wówczas zastał on oskarżonego stojącego przy lustrze i umywalce obok drzwi wejściowych . Wówczas w stronę oskarżonego K. S. skierował pytanie skąd wyniósł tą kulturę i to słownictwo . W tym momencie oskarżony obrócił się bardzo szybko i łokciem uderzył pokrzywdzonego w szyję na wysokości krtani . W wyniku tego ciosu pokrzywdzony wpadł na ścianę uderzając potylicą w kafelki położone na ścianie . Ten cios zamroczył pokrzywdzonego . Oskarżony przycisnął pokrzywdzonego ręką podduszając pokrzywdzonego mówiąc przy tym , że nie ma tu kamer i rozpierdoli mu łeb , rozkwasi i nikt nic nie będzie widział . Następnie oskarżony puścił pokrzywdzonego i wyszedł z toalety . Pokrzywdzony przykucnął natomiast przy ścianie po czym zaraz ochlapał się wodą i poszedł do biura powiadomić o zdarzeniu jakie miało miejsce w toalecie . Tego samego dnia udał się do lekarza. Gdy oskarżony około godziny 10.30 rano opuszczał obiekt, ponownie spotkał oskarżonego , ten ponownie powiedział , że pokrzywdzony nic nie może zrobić , że nie ma świadków. W odpowiedzi na te słowa pokrzywdzony oświadczył, że tego tak nie zostawi .

Kamery zarejestrowały godzinę wejścia W. K. (2) do toalety jako 09:58:13 i godzinę wyjścia – godz.09:59:38 . Pokrzywdzony zaś do toalety wszedł o godzinie 09:59:16 , wyszedł zaś z niej o godzinie 10:01:11 . Na okoliczność zgłoszenia zdarzenia przez pokrzywdzonego jak i rejestracji dokonanej przez kamery sporządzono notatkę .

Z uwagi na brak obawy spełnienia gróźb pokrzywdzony nie złożył wniosku o ściganie oskarżonego za groźby.

Dowód:

- Częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 33, 74
- Zeznania świadka K. S. k. 2-3,11,75
- Zeznania świadka R. s. k. 22,76
- Zeznania świadka S. M. k. 23,76
- Zeznania świadka P. S. k. 34,75
- Zeznania świadka K. G. k. 36,76
- Zeznania P. G. k. 87
- Dokumentacja medyczna k.. 7,,8,12-14
- Opinia biegłego k. 18
- Notatka ze zdarzenia k. 37

W wyniku zdarzenia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia szyi ze stłuczeniem krtani oraz stłuczenia okolicy potylicznej , które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała powyżej dni siedmiu . Jak wynika z opinii biegłego pokrzywdzony obrażeń doznał od urazu narzędziem tępym , tępokrawędzistym , być może w czasie i okolicznościach przez siebie podanych .

Dowód:

- Opinia biegłego k.18

Oskarżony zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i w postępowaniu sądowym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Przyznał , iż wywiązała się kłótnia słowna na placu , później zaś w toalecie na zwrócenie przez pokrzywdzonego uwagi odpowiedział jedynie do pokrzywdzonego aby odczepił się i wyszedł. Nie uderzył pokrzywdzonego i nie szarpał go .

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k.33,74

Oskarżony posiada wykształcenie zawodowe – kierowca , zatrudniony w B. – 1600 złotych , żonaty , nie ma nikogo na utrzymaniu , zdrowy fizycznie , nie leczony psychiatrycznie . Oskarżony nie był dotychczas karany .

Dowód:

- Wyjaśnienia oskarżonego k.74
- Karta karna k.38

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego wątpliwości nie budzi .

Ustalenia w sprawie Sąd przede wszystkim budował w oparciu o relację samego pokrzywdzonego K. S. i korespondujące z nimi zeznania R. S. , S. M. ,P. S. ,K. G., P. G..

Ustalenia czynił również w oparciu o dokumentację medyczną oraz opinię biegłego. Częściowo tylko oparł się na relacji oskarżonego.

Dokonując oceny relacji pokrzywdzonego Sąd patrzył przez pryzmat korelujących z tą relacją pozostałych dowodów zebranych w sprawie o których mowa powyżej . W obliczu właśnie tych pozostałych zebranych dowodów - relacji świadków , dokumentacji medycznej , pełnej , jasnej i spójnej opinii biegłego stwierdzającej obrażenia ciała jakie u pokrzywdzonego powstały , relacja K. S. jawi się jako wiarygodna , logiczna . Co istotne również w ocenie Sądu pokrzywdzony tak naprawdę nie miał żadnego powodu aby kreować fałszywy obraz zdarzeń, w sposób obiektywny wskazał również na swoje zachowanie - uwagi jakie kierował pod adresem oskarżonego , a które w ocenie Sądu sprowokowały do takiego zachowania oskarżonego – choć oczywiście nieadekwatnego . Pokrzywdzony w sposób obiektywny i uczciwy wskazał przy tym , iż grózbę się nie obawiał . Nie sposób o wyrażenie również poglądu , że pokrzywdzony dopuścił się samookaleczenia czy też obrażenia powstałe w innych okolicznościach wykorzystał . Również z przedstawioną przez niego wersją , korespondują powstałe a stwierdzone przez biegłego obrażenia ciała , które jak wynika z treści opinii mogły powstać w czasie i okolicznościach podanych przez pokrzywdzonego . W końcu relacja pokrzywdzonego w ocenie Sądu koresponduje z tym co wydarzyło się chwile wcześniej , jeszcze na placu . Tam oskarżony bowiem również zachował się agresywnie słownie wobec pokrzywdzonego .

Wskazane powyżej dowody pozwalają Sądowi na weryfikację prawdziwości twierdzeń oskarżonego i pokrzywdzonego . Choć pozostali świadkowie nie widzieli wszystkich okoliczności , jedynie zaobserwowali kłótnie na placu , słysząc tylko od innych co wydarzyło się w toalecie , to ich relacje podkreślają wiarygodność zeznań właśnie pokrzywdzonego , czyniąc ją wiarygodną i prawdziwą . Na jej podstawie zaś Sąd mógł dokonać szczegółowych ustaleń w sprawie, jak w stanie faktycznym . Dokonane bezpośrednio po zdarzeniu zgłoszenie tego faktu w biurze na terenie Centrum (...) w sposób oczywisty również podkreśla wiarygodność relacji pokrzywdzonego, wskazuje , iż do zdarzenia dojść musiało .

Tym samym , odosobnione wyjaśnienia oskarżonego , które nie korespondują z obiektywnym i nie kwestionowanym materiałem w postaci dokumentacji medycznej , opinii biegłego , Sąd traktuje jako wyraz przyjętej linii obrony . Tylko w zakresie potwierdzonym innymi wiarygodnymi dowodami , Sąd budował ustalenia również w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego .

Odnosząc się w tym miejscu do czasu w ciągu którego rozegrało się przedmiotowe zdarzenie , to Sąd wyraża pogląd , iż w czasie 22 sekund bo tyle czasu upłynęło od wejścia K. S. do wyjścia W. K. (2) istniała realna możliwość przebiegu zdarzenia na jaki wskazał pokrzywdzony . Zdarzenie było dynamiczne , stąd też błędne określenie czasu przez

samego pokrzywdzonego. Taka jednak błędna ocena w żadnym razie nie wpływa na ocenę wiarygodności zeznań pokrzywdzonego .

Na odmienną ocenę nie może mieć wpływu okoliczność , iż nikt nie widział obrażeń u pokrzywdzonego jeśli spojrzymy przez pryzmat jakich obrażeń w wyniku zdarzenia doznał pokrzywdzony , jak również opinie o stronach konfliktu jakie wyrazili inni pracownicy .

Przechodząc do kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu występku, Sąd uznał, że oskarżony swoim czynem polegającym na uderzeniu pokrzywdzonego łokciem w szyję na wysokości krtani po czym pokrzywdzony uderzył głową w ścianę toalety , w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia szyi ze stłuczeniem krtani oraz stłuczenia okolicy potylicznej , które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała powyżej dni siedmiu wyczerpał dyspozycję art. 157 § 1 kk . Nie budzi wątpliwości patrząc przez pryzmat powyższych rozważań iż obrażenia były wynikiem działania oskarżonego . Zakres obrażeń oraz okres na jaki obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała sąd ustalił w oparciu o jasną , spójną , pełną opinię biegłego powołanego w sprawie .Przy czym z okoliczności sprawy wynika , iż działał on umyślnie, działał ze świadomością możliwości powstania obrażeń w wyniku nagannych działań .

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze dyrektywy sędziowskiego wymiaru kary zawarte w dyspozycji art. 53 kk . Baczył bowiem by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, społecznej szkodliwości czynu z drugiej zaś strony by spełniła swoje cele wychowawcze, zapobiegawcze wobec oskarżonego a nadto swoje cele w zakresie prewencji ogólnej . Adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości oraz spełniająca cele jakie stawia karze art. 53 kk zdaniem Sądu jest kara grzywny , po którą sąd sięgnął stosując przepis 58 § 3 kk , w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 złotych . Sąd miał przede wszystkim na uwadze okoliczności zdarzenia, w tym zachowanie samego pokrzywdzonego- zachowanie prowokujące , choć oczywiście zachowanie oskarżonego było nieadekwatne do całej sytuacji , nie tracił również z pola widzenia rozmiaru obrażeń jakich doznał pokrzywdzony . Z drugiej strony pod uwagę wziął niekaralność oskarżonego . Jednocześnie Sąd zważył, iż oskarżony uzyskuje dochody, zatem dysponuje środkami na uiszczenie kary grzywny. Zdaniem Sądu, celowym zatem było wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w określonym wymiarze, którego dolegliwość , niewątpliwie odczuje. W ocenie Sądu, ilość wymierzonych oskarżonemu stawek uwzględnia stopień bezprawia czynu, natomiast wysokość stawki dziennej odpowiada możliwościom zarobkowym i majątkowym oskarżonego.

Oskarżony osiąga dochód, nie ma żadnych osób na utrzymaniu , a zatem uzasadnia to zasądzenie kosztów procesu .